

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 4T/144/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8715010533
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Hric
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2021:8715010533.24

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 8. júna 2021, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Hrica a prísediacich Marty Alžbetkinovej a Bc. Marty Péterovej, takto

rozhodol:

Obžalovaný:

G. O. Á. T. M. Q. W. , nar. XX.XX.XXXX E. G., trvalo bytom Y., okr. G.
t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon väzby
a ÚVTOS Prešov

je vinný, že

1/ dňa 24.06.2013 v Poprade prevzal od I. Š. finančné prostriedky vo výške 1.000,- € na základe príjmového pokladničného dokladu od spoločnosti PALBESTAV SK, s.r.o. , Na Bystričku 10447/14, Martin, IČO: 45 494 312 a pod zámienkou, že takto získané finančné prostriedky použije na ich zhodnotenie v stavebníctve, ktoré mal dosiahnuť nákupom a následným predajom stavebného materiálu, zo zisku z tejto činnosti mal vyplácať I. Š. týždenný výnos vo výške 100,- €, I. Š. vyplatil v štyroch splátkach celkovo 400,- €, následne prisľúbené výnosy vyplácať prestal a zvyšné finančné prostriedky, ani na naliehanie I. Š. nevrátil, pričom uvedená spoločnosť v danom čase nevykonávala žiadnu činnosť a za túto spoločnosť nebol oprávnený ani konať, pokladničný doklad predložil I. Š. len pod zámienkou získať od menovanej finančné prostriedky pre svoju vlastnú potrebu, čím uviedol I. Š. do omylu a takto jej spôsobil škodu vo výške 600,- €,

2/ v presne nezistenom čase v mesiaci september 2013 prevzal od I. Š. v Poprade finančné prostriedky vo výške 2.800,- €, ktoré mal použiť na kúpu baru EXPERIMENT, ktorý sa nachádza na ul. Nám. Sv. Egídia 39/17 v Poprade a na kúpu tovaru do tohto baru, poskytnuté finančné prostriedky jej mal vrátiť zo zisku z prevádzkovania tohto baru, nevrátil žiadne finančné prostriedky, zároveň v bare prisľúbil zamestnať aj dcéru I. Š.Á., pričom predmetný bar na predaj v tom čase nebol a nebol ponúkaný ani na prenájom, teda finančné prostriedky vylákal od I. Š. len pre vlastnú potrebu, čím jej spôsobil škodu vo výške 2.800,- €,

3/ v presne nezistenom čase v mesiaci jún až júl 2013 v Poprade požiadal I. Š. a jej manžela C. Š. z G. finančné prostriedky za účelom kúpy bytov po neplatičoch a za účelom vykonania ich rekonštrukcie, za týmto účelom odovzdal C. Š. G. O. dňa 08.07.2013 v Poprade finančné prostriedky vo výške 28.000,- € a dňa 15.08.2013 v Poprade finančné prostriedky vo výške najmenej 3.485,- €, následne v presne nezistenom čase v januári 2014 v Poprade odovzdala I. Š. G. O. finančné prostriedky vo výške 12.000,- €, tieto mal G. O., podľa jeho prisľuby použiť na kúpu presne neurčených bytov a vykonanie ich rekonštrukcie, finančné prostriedky mal C. Š. a I. Š. vrátiť so ziskom do pol roka od ich poskytnutia, avšak kúpu bytov s ich následným zhodnotením nevykonali, finančné prostriedky použil doposiaľ nezisteným spôsobom, do dnešného dňa nevrátil C. Š. a I. Š. žiadnu časť z poskytnutých finančných prostriedkov, pričom finančné prostriedky od menovaných preberal s vedomím, že ich nepoužije na stanovený účel a ich zhodnotenie, čím uviedol C. Š. a I. Š. do omylu a spôsobil im škodu vo výške 43.485,- €,

- čím spôsobil menovaným celkovú škodu vo výške 46.885,- €,

4/ dňa 08.01.2014 v Poprade prevzal od D. X. finančné prostriedky vo výške 3.000,- € za účelom vyplatenia zálohy na kúpu a sprostredkovania predaja doposiaľ bližšie neurčeného bytu pre D. X., ktorý mal byť v dražbe, ktorý predaj sa mal uskutočniť do jedného mesiaca od poskytnutia finančných prostriedkov, prevzaté finančné prostriedky však nepoužil na uvedený účel, kúpu bytu nesprostredkoval a finančné prostriedky doposiaľ ani sčasti nevrátil, pričom už pri prevzatí peňazí konal s vedomím, že poskytnuté finančné prostriedky použije na iný účel, čím D. X. spôsobil škodu vo výške 3.000,- €,

5/ dňa 03.09.2013 v Poprade sprostredkoval predaj 3-izbového bytu č. 15 na 7. poschodí bytového domu súp. č. XXXX, vchod č. XX na ul. B.. D. E. G., na parcele KN-C č. XXXX/XXX, zapísaného na LV č. XXXX vedenom Okresným úradom v Poprade, katastrálny odbor, obec Poprad, v tom čase vo vlastníctve súrodencov Y. C. X. G. a G. J. X. M. B. v Českej republike, a to na základe kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 03.09.2013 v Poprade medzi Y. C. a G. J. ako predávajúcimi a C. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom G., P. XXXX/XX ako kupujúcim, za dohodnutú kúpnu cenu 42.000,- €, následne sprostredkoval predaj toho istého bytu na základe kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 04.09.2013 v Poprade medzi C. T. ako predávajúcim a G. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom G., X. XXXX/X ako kupujúcim za dohodnutú kúpnu cenu 42.000,- €, pričom v čase sprostredkovania predaja predmetného bytu konal s vedomím, že kúpnu cenu predávajúcim nevyplatí, pričom kúpna cena vo výške 42.000,- € mu bola G. Š., prostredníctvom C. T. uhradená v plnej výške, takto získané finančné prostriedky Y. C. a G. J. nevyplatil, okrem sumy 1.202,53 eur, ktorú zaplatil na vyrovnanie dlhu vo vzťahu k spoločnosti SPOLBYT s. r. o. Poprad, Tomášikova 2940/2, Poprad v septembri 2013, čím ich týmto spôsobom uviedol do omylu a spôsobil im škodu vo výške 40.797,47 €,

6/ presne nezisteného dňa v mesiaci december 2013 v Poprade prevzal od E. J. finančné prostriedky vo výške 2.500,- €, ktoré mal použiť ako hlavný dodávateľ pri realizácii novostavby vo vlastníctve C. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX/X, G., ktorá sa nachádza oproti reštaurácii CIN CIN na Velickom námestí v Poprade - Veľkej, finančné prostriedky sa zaviazal vrátiť v lehote dvoch - troch týždňov od ich poskytnutia, najneskôr však do doby, kedy mu vlastník novostavby poskytne zálohové platby, pričom takto konal s vedomím, že poskytnuté finančné prostriedky nepoužije na prezentovaný účel, keďže výstavbu predmetnej stavby nerealizoval ani realizovať nemal, finančné prostriedky v dohodnutom termíne nevrátil a použil ich nezisteným spôsobom, čím pre E. J. spôsobil škodu vo výške 2.500,- €,

- pričom uvedenými skutkami tak spôsobil celkovú škodu vo výške 93.182,47 €,

t e d a

v bode 1/ - 6/

pokračovacím konaním na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu alebo využil niečí omyl, a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu

č í m s p á c h a l

v bode 1/ - 6/

pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 222 ods. 3 Trestného zákona, § 41 ods. 2, § 42 ods. 1, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona na s ú h r n n ý trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona ho súd na výkon uloženého trestu odňatia slobody z a r a d ů j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd z r u š u j e výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Poprad, č. 5T/79/2016 zo dňa 06.06.2017, právoplatný dňa 06.06.2017, ktorým mu bol podľa § 222 ods. 3 Trestného zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 8 (osem) mesiacov a na výkon trestu bol zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku mu súd u k l a d á povinnosť zaplatiť poškodeným:

dedičovi po neb. I. Š., L.. XX.XX.XXXX, J. G., Š. XXXX/X, X. XX.XX.XXXX a to C. Š., L.. XX.XX.XXXX, J. G., Š. XXXX/X škodu vo výške 3.400,--eur,

C. Š., L.. XX.XX.XXXX, J. G., Š. XXXX/X škodu vo výške 43.485,--eur,

D. X., L.. XX.XX.XXXX, J. G., X. XXXX/X škodu vo výške 3.000,--eur,

Y. C., L.. XX.XX.XXXX, J. G., V. XX škodu vo výške 19.797,47 eur,

dedičom po neb. E. J., L.. XX.XX.XXXX, J. P. T. XX, X. XX.XX.XXXX škodu vo výške 2.500,--eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd poškodeného C. Š., L.. XX.XX.XXXX, J. G., Š. XXXX/X so zvyškom nároku na náhradu škody
o d k a z u j e na civilný proces.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd poškodenú Y. C., L.. XX.XX.XXXX, J. G., V. XX so zvyškom nároku na náhradu škody
o d k a z u j e na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby zo dňa 10.12.2015 súd zistil skutkový stav uvedený vo výroku. Dokazovanie bolo doplnené v zmysle rozhodnutia Krajského súdu Prešov č. 9To/36/2018, ktorým bol dňa 17.10.2018 prvostupňový rozsudok zrušený.

V priebehu celého konania obžalovaný popieral spáchanie trestnej činnosti a tvrdil, že pokiaľ niečo sprostredkoval pre poškodených, tak to bolo vždy cez iné osoby a on žiadne peniaze od poškodených nepreberal. Poukazoval na to, že pracoval ako živnostník v oblasti stavebníctva a túto činnosť robil ako subdodávateľ cez iné spoločnosti. K spoločnosti PALBESTAV-SK s. r. o. uviedol, že jej majiteľom bol I. Š., ktorému niekedy pomáhal vypísať písomností, keďže to ešte neovládal, no pečiatku tejto spoločnosti nikdy nemal. Podpisy na listiny dával sám Š. ako konateľ. Vedel o kontakte Š. a X. Š. a teda, že pozná aj jej rodičov a medzi nimi bol nielen kamarátsky, ale aj obchodný vzťah. Pri stavebnej činnosti nikdy nezhodnocoval peniaze tak ako je mu kladené za vinu a ani ako to tvrdí Š.. Pokiaľ mal v istom čase záujem prevádzkovať bar v centre Popradu, tak to boli iba jeho predstavy, no žiadne kroky k prevádzkovaniu nerobil. Z iniciatívy I. Š., ktorá sa dozvedela od dcéry X. o jeho úvahe zriadiť bar a ktorá ho poprosila, aby zamestnal X., tak túto jej požiadavku neodmietol, no následne upustil od predstavy prevádzkovať bar a toto oznámil X. Š.. Žiadne peniaze od I. Š. neprebral vo vzťahu k obojmu skutkom, pretože nemal na to ani dôvod. Pokiaľ ho z týchto skutkov usvedčuje I. Š., tak to robí z dôvodu, že ju niekto neidentifikovaný zmanipuloval a takto prostredníctvom rodiny Š. chce mu poškodiť. Obžalovaný poprel aj skutok v bode 3/, ktorým mal prevziať od manželov Š. na trikrát peniaze v celkovej sume 44.485,--eur podľa obžaloby za účelom kúpy bytov po neplatičoch, čím by po rekonštrukcii bytov tieto výhodne predali a mali by peniaze na vrátenie úverov a zabezpečenie si zisku. V rámci živnosti nekupoval byty po neplatičoch a ani takéto byty nerekonštruoval. Vyhotovenie príjmového dokladu na sumu 28.000,--eur on iba sprostredkoval, doklad podpísal a opečiatkoval sám konateľ spoločnosti I. Š. a to za finančnú odmenu 1.000,--eur, ktorú mu poskytla X. Š.. Vedel, že Š. mali poskytnuté úvery na

základe nepravdivých údajov a nie sú schopní ich splácať. Podľa neho túto trestnú činnosť vo vzťahu k Š. mali spáchať iné osoby.

Priznal, že od D. X. prevzal sumu 3.000,--eur ako zálohu na byt za sprostredkovanie predaja, keďže ona mala záujem o byt. On vtedy nevedel o žiadnom konkrétnom byte, ale vhodný byt hľadal cez inzeráty a prostredníctvom známych. Potom, čo zistil, že byt pre ňu hľadá aj C. T., s ktorým ho záujemkyňa skontaktovala, tak túto sumu vyplatil T. v jej neprítomnosti, pretože o vrátenie podľa tvrdenia T. ho žiadala záujemkyňa. Ďalej tvrdil, že z tejto sumy mu T. vyplatil 1.000,--eur ako náhradu nákladov spojených s hľadaním bytu pre záujemkyňu a keď v máji 2014 ho Kovalčík navštívil v ÚVV Prešov, tak ho ubezpečil, že X. vrátil sumu 2.000,--eur a hneď v ďalšej časti tejto výpovede to opravil tak, že T. mu neuviedol konkrétnu sumu, len mu tvrdil, že peniaze poškodenej vrátil.

K skutku v bode 5/ obžalovaný tvrdil, že sprostredkovateľom bytu a jeho prevodu na požiadanie C. bol z dôvodu, že ho táto oslovila, podala mu informácie, že má exekúcie aj dlhy na bytovom družstve a mala vhodný byt, za ktorý požadovala 42.000,--eur s tým, že polovicu sumy bude treba vyplatiť spoluvlastníkovi bytu jej bratovi J. a zo sumy patriacej jej mal obžalovaný zaplatiť za ňu dlhy a exekúcie a pre seba nechať 5.000,--eur, ktoré požadoval za sprostredkovanie predaja a ostatné peniaze má jej vyplatiť. Tvrdil, že dlhy za ňu vyplatil z dôvodu, aby bol bezproblémový prevod vlastníctva k bytu na inú osobu a to v celkovej sume 15.200,--eur a ostatné peniaze zaslal C. na účet. Od nej mal plnú moc na sprostredkovanie a zaviazal sa aj zabezpečiť vyplatenie sumy 21.000,--eur pre J., ktorý mu poskytol číslo účtu. Následne zabezpečil predaj tohto bytu pre C. T., aby mal istotu, že C. tento byt nepredá inému, keďže on už vyrovnal za ňu dlhy. T. on vyplatil sumu 1.000,--eur za to, že tento súhlasil s prevodom bytu na neho a zabezpečil následne aj predaj bytu T. pre G. Š., pričom administratívne úkony za neho robil G. D.. Tento poslal sumu 20.900,--eur T., ktorý túto sumu previedol na účet v Českej republike, ktorý mu poskytol J.. Na sprostredkovaní predaja tohto bytu on získal 3.500,--eur. Keďže T. zistil, že peniaze boli odoslané na účet s menom S. J.T., tak ho vyzval na nápravu a preto on sám telefonoval J., aby si zriadil vlastný účet. Podľa neho T. z vlastnej iniciatívy stornoval prevod týchto peňazí a keď mu J. poskytol číslo nového účtu, tak tieto peniaze mal T. zaslať na nový účet. Potvrdil, že on osobne odovzdal číslo nového účtu T.. Š. vyplatil T. sumu 20.900,--eur a tento mu vyhotovil príjmový doklad.

K skutku vo vzťahu k poškodenému E. J. uviedol, že peniaze v sume 2.500,--eur si od neho požičal, no nie na účel ako je to uvedené v obžalobe. J. tvrdil, že má rozrobené nejaké ponuky na stavebné práce a peniaze mu vráti v najkratšom čase, pokiaľ mu to vyjde. Tieto peniaze použil na zaplatenie leasingu, na nájom a na živobytie.

Obrana obžalovaného bola vyvrátená výpoveďami poškodených aj svedkov a taktiež listinnými dôkazmi, ktorými bolo preukázané, že s peniazmi, ktoré získaval od poškodených, manipuloval výlučne obžalovaný a tieto boli použité iba pre jeho obohatenie. Pokiaľ z takto získaných peňazí vyplatil nejakú nižšiu sumu, či to už vo forme dlhu alebo poskytnutia provízie za nejaký úkon, ktorý vykonala dotyčná osoba, tak to bolo iba na zastieranie záujmu obžalovaného, aby získavané peniaze slúžili výlučne jemu, ale aby mohol z jednotlivých úkonov pri manipulácii usvedčovať iné osoby. Toto súviselo aj s jeho tvrdením, že on bol iba sprostredkovateľom a všetko zle, čo bolo vo vzťahoch pri nakladaní s finančnými prostriedkami z jednotlivých skutkov, tak za to nezodpovedá on, ale iné osoby.

I. Š. sa zoznámila s obžalovaným prostredníctvom I. Š., ktorý bol priateľom jej dcéry X.. Obžalovaný tvrdil, že vie zhodnotiť peniaze v stavebníctve a tak ona mu poskytla sumu 1.000,--eur, keďže jej tvrdil, že za každý týždeň jej poskytne výnos z tejto sumy 100,--eur. Takto jej celkovo vyplatil v priebehu 4 týždňov sumu 400,--eur a ďalšie výnosy už jej neplatil. Pri kontaktoch s jej dcérou vyjadril obžalovaný záujem kúpiť bar a v ňom zamestnať dcéru X.. Na zakúpenie tovaru do baru požadoval od svedkyne 3.000,--eur a keďže dcére nebol poskytnutý úver, tak svedkyňa si vybavila úver 3.000,--eur a sumu 2.800,--eur vyplatila obžalovanému v podzemnej garáži OC Max Poprad. Ďalšie možnosti zabezpečenia zisku ponúkol obžalovaný manželom C. a I. Š. tým, že on sa zaoberá kúpou bytov za nízke ceny, byty zhodnocuje a následne predáva so ziskom. Navrhol im vybavenie úverov a pri spomínanej činnosti im mal zabezpečiť zhodnotenie peňazí. Jej manžel si vybavil úver vo viacerých peňažných ústavoch a obžalovanému vyplatil sumu 28.000,--eur. Na preukázanie pravdivosti o tejto činnosti im obžalovaný ukázal byt u pani T., ktorá potvrdila, že má dlhy a byt mala odkúpiť X. Š.R., no keď jej hypotéka nebola poskytnutá, tak svedkyňa si vybavila úvery a obžalovanému vyplatila sumu 13.500,--eur i keď on požadoval 33.000,--eur na vyplatenie dlhov za T. a zabezpečenie prevodu bytu na ich dcéru X.. Tento

scenár bol vypracovaný výlučne obžalovaným. Pri stretnutiach s obžalovaným bol občas prítomný aj M., ktorý do komunikácie veľmi nezasahoval, ale obaja sa tvárili, že vedia kúpiť byty po neplatičoch. príjmový doklad jej obžalovaný vystavil iba raz a to na sumu 1.000,--eur vo vzťahu k prvému skutku a až následne zistila, že na doklade bola pečiatka spoločnosti, ktorá nevykazovala žiadnu činnosť. Peniaze vždy odovzdávala iba obžalovanému.

Keďže svedkyňa I. Š. v priebehu konania zomrela, tak rozpory v jej výpovediach bolo možné odstraňovať iba za použitia iných dôkazov a vyhodnotenie príčin rozporov vo výpovediach bolo možné vyvodzovať iba na základe nepriamych úvah.

Svedok C. Š. potvrdil, že do kontaktu s obžalovaným prišiel prostredníctvom ich dcéry, ktorá tvrdila, že obžalovaný vie zabezpečiť kúpu bytov za ceny okolo 14.000,--eur, ktoré výhodne predá a pri osobnom jednaní mu tieto informácie obžalovaný potvrdil. Následne mu obžalovaný telefonoval, že byty už sú pripravené, len on potrebuje, aby mu svedok poskytol finančné prostriedky. V priebehu troch až štyroch hodín, svedok vybavil viac úverov v peňažných ústavoch v sume nad 30.000,--eur a obžalovanému vyplatil sumu 28.000,--eur v motorovom vozidle, kde bol prítomný aj G. M.. Obžalovaný vydal potvrdenie o prevzatí peňazí, na ktorom bola pečiatka spoločnosti, o ktorej tvrdil obžalovaný, že je spoločníkom. Pri vybavovaní úverov ho obžalovaný vozil autom k jednotlivým bankám. Byty mali byť zabezpečené do dvoch mesiacov, no už pred uplynutím tejto doby obžalovaný požadoval ďalšie peniaze na zrekonštruovanie jedného bytu a tak svedok vybavil ďalší úver a obžalovanému vyplatil 4.500,--eur bez dokladu a pri odovzdávaní bol prítomný opäť M.. Zabezpečenie bytov obžalovaný oddiaľoval tvrdením, že záujemca o kúpu nemá ešte dostatok peňazí a keď on žiadal obžalovaného o vrátenie peňazí, ktoré mu poskytol, tak obžalovaný tvrdil, že peniaze investoval do nejakého prameňa. Prostredníctvom dcéry ich obžalovaný informoval o byte pani T., ktorá mala dlhy, boli s ňou v kontakte a na zabezpečenie prevodu bytu na ich dcéru obžalovaný požadoval vyplatenie peňazí za účelom vyrovnania dlhov za T. s tým, že byt prejde do vlastníctva ich dcéry, T. v byte zostane naďalej bývať a bude za vlastníčku splácať úver. Z vybavených ďalších úverov vyplatili obžalovanému v aute sumu 12.000,--eur za prítomnosti M.. Pri následnom telefonáte obžalovaný tvrdil, že ešte musí nejaké peniaze zabezpečiť, pretože ich potrebuje niekde vložiť, následne tvrdil, že byt už predal a peniaze svedkovi prídu v krátkom čase a neskôr tvrdil, že záujemca o byt má problém vybaviť si úver. Obžalovaný vždy vystupoval ako úspešný podnikateľ, ktorému sa darilo v oblasti predaja bytov so ziskom.

Svedok C. Š. bol v konaní na súde opäť vypočutý za účelom odstránenia rozporov v jeho výpovediach, ale aj rozporov, ktoré boli medzi jeho výpoveďami a výpoveďami jeho neb. manželky I. Š.. Tento svedok naďalej usvedčoval obžalovaného, že sumu 28.000,--eur vyplatil obžalovanému naraz a to z vybavenia úverov, následne mu vyplatil sumu 4.500,--eur, ktorú získal na základe zmluvy so spoločnosťou Quatro a tieto peniaze mali byť použité na rekonštrukciu bytu vo Svite. Ďalšiu sumu 12.000,--eur, ktorú získal vybavením ďalších úverov, ktoré vybavoval spolu s manželkou, tak vyplatil obžalovanému a bolo to v nejakom aute pri Prima banke, kde boli vybavené posledné ich úvery a pri tomto vyplatení bol prítomný aj svedok M.. Peniaze mali byť použité na byt, ktorý mala svedkyňa T.. K sume 3.485,--eur svedok uviedol, že táto suma sa objavila vo výpovedi už na polícii a bolo to z toho dôvodu, že už si nepamätal presne sumu, akú vyplatil a mala to byť suma, ktorú vyplatila manželka obžalovanému na kúpu nejakého baru. Pri vyplácaní sumy 28.000,--eur jeho manželka nebola prítomná, bol tam iba M. a bolo to pri OC Max v aute. Pri vyplácaní sumy 4.500,--eur bol iba sám, sumu vyplatil pri OC Max, pretože v blízkosti tejto budovy je prevádzka Quatro, kde si vybavil pôžičku. S obžalovaným bol tam prítomný aj M.. Teda z jeho výpovede vyplýva, že manželka bola prítomná iba pri vyplácaní sumy 12.000,--eur pred Prima bankou. Sumu 28.000,--eur si vybavil v priebehu pár hodín ako spotrebný úver a to v Slovenskej sporiteľni, v Prima banke a vo VÚB. Prvé dva úvery si vybavoval sám, pri poslednom úvere vo VÚB bola prítomná aj aj jeho manželka. Svedok taktiež potvrdil, že obžalovaný mu vystavil pokladničný doklad iba na sumu 28.000,--eur a tento doklad je súčasťou spisu. Určite tento doklad mu vystavil obžalovaný a sumu na doklade uvedenú odovzdal obžalovanému. Doklad bol vystavený ešte skôr, než on vyplatil peniaze obžalovanému. Sumu, ktorú vybavil cez úvery a ktorú vyplatil obžalovanému vo výške 28.000,--eur, uvádzal sám obžalovaný, ktorý mu tvrdil, že takúto sumu potrebuje na kúpu bytov. Pokiaľ bol pri stretnutiach a vyplácaní peňazí aj M., tak toho považoval za nejakého spoločníka obžalovaného a aj jemu odovzdával nejaké peniaze, no bolo to pri iných stretnutiach, pri ktorých nebol obžalovaný. Svedkovi sú známe mená B.k aj Š., pretože B. sa dopustil podvodných konaní vo vzťahu k jeho manželke a tak ona bola vypočúvaná ako svedkyňa v inej trestnej veci. Osobu menom Š.P. ona pozná, pretože tento muž istého času bol partnerom jeho dcéry X. a prostredníctvom nej boli páchané ďalšie podvody, keď

sa dostal uvedený muž do kontaktu s jeho manželkou. Išlo však o úvery, ktoré boli predmetom konania vo vzťahu k obžalovaným B. aj Š.vi.

Svedkyňa D. X. vyvrátila tvrdenie obžalovaného o tom, že ho oslovila za účelom sprostredkovania kúpy bytu. Podľa nej s návrhom na predaj bytu prišiel za ňou C. T., navrhol cenu 20.000,--eur, úver jej mali vybaviť ďalšie osoby, ktorých predstavil menom G. O. a M.. Úver v sume 10.000,--eur jej mali vybaviť tieto dve osoby a zostatok kúpnej ceny mali za ňu zaplatiť s tým, že následne im bude peniaze vracať. So sestrou B. ich vozili autom k Prima banke, k poštovej banke, kde nespĺňali podmienky pre úver a v slovenskej sporiteľni spĺňala podmienky na úver vo výške 3.100,--eur. Všetci traja muži čakali pred bankami a keď telefonovala obžalovanému o možnosti získania maximálneho úveru 3.100,--eur, tak ten ju ubezpečil, že má ho zobrať. Po prevode peňazí na jej účet tieto vo výške 3.000,--eur vybrala, obžalovaný a T. prišli za ňou na pracovisko, obžalovanému odovzdala túto sumu, požadovala doklad o prevzatí, ktorý jej doniesol o niekoľko dní, kde na doklade bola pečiatka spoločnosti PALBESTAV. Ešte v ten deň sa rozhodla, že cez tieto tri osoby nechce si zabezpečiť byt a prostredníctvom SMS žiadala obžalovaného o vrátenie peňazí, no on odpovedal, že peniaze už vyplatil exekútorovi. Jej kolegyňa na pracovisku I. T. vedela o týchto jednaniach a keďže k nej obžalovaný chodil do bytu, tak svedkyňa informovala o návšteve obžalovaného, čo svedkyňa využila, stretla sa s obžalovaným v byte, požadovala vrátenie peňazí a on to odďaľoval rôznymi výhovorkami a následne už bol vo väzbe. Potvrdila, že T. jej vyplatil trikrát po 50,--eur, ale o aké peniaze išlo, toto neidentifikovala.

Svedkyňa Y. C. potvrdila, že mala záujem o pôžičku vo výške 1.500,--eur. Takúto možnosť zistila cez inzeráty na internete. Vyvrátila tvrdenie obžalovaného, že ona ho priamo oslovila. Na jej reakciu na inzerát sa jej prihlásil G. O., ktorý tvrdil, že pracuje v banke a ponúka pôžičky. Pri komunikácii s nim prejavila záujem predať byt, v ktorom bývala, pretože pri jej nízkom príjme trojizbový byt nepotrebovala. On jej zabezpečil iný byt, ktorý ešte nebol opravený, boli v ňom veci pôvodnej majiteľky, presťahovala sa tam, zariadenie svojho bytu predala a obžalovaný tvrdil, že potrebuje jej byt vymaľovať a vymenil zámok na dverách. Spoluvlastníkom bytu bol jej brat J., ktorý získali v dedičstve po rodičoch a vedela, že on súhlasí s predajom bytu, keďže býva v cudzine, dohodli kúpnu cenu 42.000,--eur s tým, že každému z vlastníkov vyplatí polovicu a pre J. bude suma vyplatená na účet jeho dcéry. Na informácie o tom, že obžalovaný telefonoval bratovi, aby peniaze vrátil, nevedela uviesť detaily. Brat ju informoval, že podľa požiadavky obžalovaného peniaze vrátil, zriadil si vlastný účet, no peniaze mu už neboli zaslané. Jej zaslal obžalovaný sumu 5.000,--eur na účet, no hneď jej volal, aby prišla do banky, aby peniaze vybrala a odovzdala mu, pretože boli omylom zaslané na jej účet. Tieto mu vyplatila v aute na parkovisku oproti pobočke slovenskej sporiteľne, kde na ňu obžalovaný čakal. Podľa svedkyne časť kúpnej ceny jej obžalovaný nevyplatil, no ona bola informovaná, že za ňu zaplatil 8.000,--eur exekútorovi, pretože dlh spôsobila ešte ich nebohá matka, ktorá neplatila nájomné za byt. Okrem toho jej obžalovaný poskytol 200,--eur a nevedela sa vyjadriť, či aj ďalšie peniaze jej poskytol, no dlh pre SPOLBYT mal zaplatiť obžalovaný. Doklady o platbách ona nevidela. Byt bol predaný na základe kúpnej zmluvy priamo T., predaj sprostredkoval obžalovaný a on žiadal peniaze. Tento byt bol predaný následne ďalšiemu záujemcovi Š.. Pri kontaktoch s T. jej tento tvrdil, že on peniaze za byt dal obžalovanému a obžalovaný tvrdil, že on peniaze zašle aj na účet jej brata. Zmluvu, ktorú podpisovala o predaji bytu jej predložil obžalovaný a kupujúci T. už bol na nej podpísaný. V konaní na súde presne nepamätala, kde a kedy zmluvu podpísal spoluvlastník, no z prečítanej výpovede z prípravného konania vyplýva, že svedkyňa bola s obžalovaným v Čadci, zmluvu podpísal jej brat a tam došlo aj k overeniu podpisov u notára. Z dôvodu odstupe času detaily si nepamätala.

Svedkyňa bola opäť vypočutá na hlavnom pojednávaní a vzhľadom na odstup času uvádzala iba tie tvrdenia, ktoré boli v jej predchádzajúcej výpovedi. Potvrdila, že v súvislosti s predajom bytu jej žiadne písomností neboli odovzdané a k dlhu na nájomnom vo výške 8.000,--eur sa nevedela vyjadriť, pretože touto sumou operoval iba obžalovaný. Svedkyňa potvrdila, že na jej požiadanie jej obžalovaný vyplatil asi 2 krát po 200,--eur keď potrebovala peniaze na zakúpenie darčeka a raz jej poskytol sumu 50,--eur a ešte nejaké nižšie sumy za zapltenie internetu a Wifi. Na presné sumy si už nepamätala. Išlo o niekoľko desiatok eur. Maximálne od neho dostala sumu 500,--eur. K úhradám dlhu pre spoločnosť Spolbyt sa nevedela presne vyjadriť a tieto dlhy spomínal iba obžalovaný. Žiadne doklady o úhrade dlhoch jej nepredložil. O odkúpení predmetného bytu sa dozvedela až neskôr, že tento byt mal odkúpiť nejaký T. a preto jej syn mal záujem vyhľadať uvedeného muža, no do kontaktu s nim neprišiel a matka nevedela o činnosti svojho syna. Následne už za T. neboli. Pokiaľ s T. telefonovala o predaji bytu, tak tento jej tvrdil, že on peniaze nemá, pretože peniaze mu obžalovaný nedal.

Svedok G. J. potvrdil záujem predať byt, predaj zabezpečovala jeho sestra, zmluvu podpísali v Čadci a tam boli overené podpisy. Prítomný bol obžalovaný aj svedkova dcéra S. J.. Keďže svedok nemal svoj euroúčet, tak poskytol číslo účtu svojej dcéry a požadoval zaslať peniaze na tento účet vo výške polovice kúpnej ceny t. j. 21.000,--eur. Peniaze mal previesť kupujúci T., no v deň ich pripísania na účet bola majiteľka účtu informovaná bankou, že slovenská sporiteľňa požaduje vrátenie sumy 21.000,--eur, pretože táto mala byť pripísaná na iný účet. Z pokynu obžalovaného si svedok zriadil euroúčet a vrátené peniaze mali byť zaslané na tento účet, ktorého číslo svedok oznámil obžalovanému, no peniaze už neboli vyplatené. Po telefonických i mailových urgenciách mu obžalovaný oznámil, že peniaze nepošle, pretože úkony, ktoré vo veci robil ho stáli veľa peňazí, zaplatil dlhy za jeho sestru, vyrovnal exekúcie vo výške asi 11.000,--eur. Svedok nevedel, či jeho sestre boli vyplatené nejaké peniaze. Do kontaktu s T. tento svedok prišiel až pri úkonoch v tejto trestnej veci a svedok mu tvrdil, že peniaze už nemá. Dozvedel sa, že byt bol prevedený na Š. a potom na spoločnosť Môj dom, môj byt.

V ďalšej výpovedi po zrušení rozhodnutia svedok uviedol, že dlžnú sumu 21.000,--eur žaloval proti osobe menom T., túto žalobu vypracoval jeho právny zástupca a osobu menom T. označil na základe toho, že táto osoba bola uvádzaná na kúpnej zmluve vo vzťahu k predmetnému bytu ako kupujúci. Pri podpisovaní zmluvy však T. nebol a zmluvu dal jemu aj jeho sestre C. podpísať obžalovaný. Na podpis zmluvy do Čadce zabezpečil ich prítomnosť obžalovaný a keď sa svedok domáhal odovzdania kópie tejto zmluvy, tak obžalovaný mu odmietol ju poskytnúť. Celý predaj bytu organizoval obžalovaný. Na základe právoplatného rozhodnutia v civilnom konaní mu bola z dlžnej sumy 21.000,--eur vyplatená iba čiastka 1.200,--eur. Svedok mal informácie o dlhu na nájomnom vo vzťahu k tomuto bytu iba od obžalovaného, s ktorým bol v telefonickom kontakte. Informácie však získaval až po podpísaní zmluvy o predaji bytu. Konkrétne výšky dlhov svedok nepoznal. O zaplatení nejakej časti dlhu k bytu ho informoval obžalovaný a uvádzal sumu 10.000,-- až 11.000,--eur. Taktiež mal od obžalovaného informácie, že vo vzťahu k bytu boli nejaké exekúcie. Pri telefonickej komunikácii bol s obžalovaným, ale občas pri rozhovore vystupovalo aj nejaké právne oddelenie, ktoré svedka vyzývalo, že má vrátiť peniaze, ktoré mu boli vyplatené na nesprávny účet. Problémy súvisiace s vyplatením kúpnej zmluvy za predmetný byt on neriešil so svojou sestrou C. a od svojho nároku už následne odstúpil, pretože uplatnenie svojho nároku zameril na osobu T..

I k výpovedi tohto svedka obžalovaný tvrdil, že on vystupoval ako sprostredkovateľ, peniaze za byt zobral T. a pri sprostredkovateľskej činnosti on plnil iba pokyny T.. Za sprostredkovanie predaja bytu on mal iba províziu 1.000,--eur.

Svedok I. Š. potvrdil, že konateľom spoločnosti PALBESTAV SK s. r. o. bol výlučne z iniciatívy obžalovaného, ktorý zabezpečoval jej prevod a on prevzal túto spoločnosť už zadlženú. Spoločnosť nevykonávala žiadnu činnosť uvedenú v predmete podnikania a on ako konateľ v spoločnosti vykonával činnosť na základe dohody tak, že obžalovaný mu poskytoval peniaze na zálohy, určoval mu druh materiálu a jeho množstvo a taktiež mu určoval, v ktorých stavebninách má tovar vyberať. Išlo najmä o betonársky a zateplovací materiál, ktorý bol predávaný. Jednu pečiatku spoločnosti mal svedok a druhú mal obžalovaný. Peniaze na platenie za tovar v stavebninách mu poskytoval obžalovaný a svedok od záujemcov nepreberal žiadne objednávky a ani zálohy. Čas tohto podnikania presne nevedel určiť, ale uviedol, že asi po dobu trištvrté roka bol pracovne v Českej republike a v tom čase mohol v mene uvedenej spoločnosti pečiatku používať obžalovaný, keďže on bol vždy držiteľom tejto pečiatky. S obžalovaným sa poznal už v minulosti a pracoval ako pomocný robotník u obžalovaného, ktorý ako živnostník vykonával murárske práce. Svedok nepozná osoby menom I. a X. Š. a ani D. X.. G. M. pozná, vie, že tento veľmi často chodil s obžalovaným a nevylučuje aj jeho podiel na tejto činnosti pri zabezpečovaní záujemcov o materiál. C. T. bol s obžalovaným v kontakte, no nie veľmi často.

Z prečítanej výpovede z prípravného konania vyplýva, že obžalovaný predával stavebný materiál, ktorý svedok prevzal na svoju spoločnosť, predával ho za polovičné ceny, vyberal od záujemcov zálohy, používal pečiatku spoločnosti, vypisoval príjmové doklady a falšoval podpis svedka. toto potvrdil aj pri predložení príjmových dokladov na sumy 1.000,--eur a sumy 28.000,--eur, ktoré boli vystavené pre C. Š. a I. Š.. Svedok týchto ľudí osobne nepozná. Ďalej uviedol, že žiadne doklady za spoločnosť nevystavoval, on takýto doklad nevie vypísať a pokiaľ boli vystavené, takto bolo bez jeho vedomia.

Svedok C. B. mal prenajatý bar Experiment v Poprade na tri roky, no neho vedeniu sa veľmi nevenoval, činnosť zabezpečovala jeho pracovníčka. V istom období mal záujem bar prenajať, dal inzerát, no nebol s nikým v jednaní ohľadom prenájmu baru a taktiež nikoho na takéto jednanie nespĺnomocnil. Následne zotrval v zmluvnom vzťahu celé tri roky a bar vrátil vlastníkovi nehnuteľnosti. Obžalovaného vôbec nepozná a nikdy neboli v žiadnom kontakte.

Svedkyňa I. T. riešila svoje dlhy a možnosti vybaviť si bývanie v byte i napriek tomu, že mala dlhy a hrozili jej exekúcie. Pri kontaktoch s obžalovaným zistila, že ten mal možnosť zabezpečiť hypotéku pre záujemkyňu o byt, s ktorou bola svedkyňa v kontakte, záujemkyňa X. bola v jej byte s matkou a obžalovaný tvrdil, že potrebuje zabezpečiť 35.000,--eur a on zabezpečí znalca na vypracovanie ohodnotenia bytu. Hypotéka záujemkyňi nebola schválená a vzťah tejto svedkyne s obžalovaným vyplýva aj z výpovede svedkyne D. X., ktorá riešila svoje pohľadávky s obžalovaným priamo v tomto byte.

Svedok C. T. prostredníctvom X. Š.R. a jej matky spoznal obžalovaného. O finančných problémoch, ktoré Š. spôsobili ďalšie osoby podvodnou činnosťou, hovoril s obžalovaným a dohodli, že svedok zoberie úver, zakúpi byt, ktorý mal obžalovaný k dispozícii. V peňažných ústavoch v priebehu dvoch dní svedok vybavil viac úverov v sume asi 22.000,--eur, vybral ich z účtu a odovzdal obžalovanému na zainvestovanie do bytu. Následne bol podpísať písomnosti vo vzťahu ku kúpe bytu, ktorý však nebol ani pozrieť a nevedel, kde sa byt nachádza. Týmto konaním chcel zabezpečiť získanie bytu za nízku sumu a následne so ziskom ho predať. S osobami C. a J. sa stretol až na súdnom konaní a asi išlo o ľudí, ktorým pôvodne byt patril. Týmto ľuďom mali byť zaplatené peniaze za byt cez jeho účet. Peniaze v hotovosti v sume 20.900,--eur mu boli poskytnuté buď obžalovaným alebo neznámou osobou menom D., ktorý bol s nim v banke, tieto peniaze vložil na svoj účet a previedol ich na účet v Českej republike. Obžalovaný vtedy čakal pred peňažným ústavom. Tento prevod svedok ihneď stornoval podľa pokynu obžalovaného a v priebehu pár dní sa vrátili peniaze na jeho účet, peniaze postupne vyberal podľa pokynu obžalovaného, ktorý s nim chodil k výberom. Obžalovaný mu poskytol niekoľko príjmových dokladov na celkovú sumu 21.000,--eur, no on nevie, či bol označený na nich ako príjemca alebo platca. Z peňazí, ktoré získal v peňažných ústavoch a ktoré investoval, sa mu nič nevrátilo a následne obžalovaný s nim odmietol komunikovať. Obžalovaný zabezpečil predaj tohto bytu ďalšej osobe, on ako predávajúci vôbec nebol v kontakte s kupujúcim, nepozná cenu a jemu za byt nebolo nič vyplatené. Úvery, ktoré v tejto súvislosti zbral, sa snaží splácať.

Svedok G. D. tvrdil, že si už nič nepamätá a poukázal na výpoveď z prípravného konania. Prečítaním tejto výpovede súd zistil, že obžalovaný svedkovi ponúkol byt po C. a J., no on nemal záujem o byt a toto tlmočil G. Š., ktorý mal záujem o byt a po podpísaní kúpnej zmluvy ho majiteľ bytu požiadal, aby kúpnu cenu 42.000,--eur odovzdal obžalovanému a T. Tieto peniaze nosil v rôznych čiastkach. Má informácie, že peniaze boli použité na zaplatenie dlhov v spoločnosti SPOLBYT, na prevod na účet J. a C.R. a osobne bol prítomný pri vkladaní peňazí pre J. v sume 20.900,--eur a pre C. 5.000,--eur. Všetky príjmové doklady o prevzatí peňazí podpísal T.I. Obžalovaný a T. vždy chodili spolu.

Svedok G. Š. na hlavnom pojednávaní tvrdil, že na udalosti nepamätá, poukázal na výpoveď z prípravného konania a tvrdil, že vtedy hovoril pravdu. Z prečítanej výpovede súd zistil, že na ponuku obžalovaného o predaji bytu on prejavil záujem, no obžalovaný mal podmienku, že byt musí byť najprv prevedený na T. a následne na svedka. Dôvod tejto podmienky nepoznal a s pôvodným vlastníkom T. sa nikdy nestretol. Všetky úkony zabezpečoval obžalovaný, ktorý zabezpečil aj zrýchlený vklad do katastra nehnuteľnosti. Kúpnu cenu vyplácal na viackrát a to podľa pokynov obžalovaného, pri preberaní boli vždy obžalovaný aj T. a časť peňazí on vyplatil aj prostredníctvom G. D., ktorý mu potvrdil, že sumu 20.900,--eur zaslali na účet J. a nejaká časť peňazí bola zaslaná aj C.. O tom mu predložil obžalovaný výpis z účtu T.. Po prevode vlastníctva bytu na neho zistil, že k bytu sa viaže exekúcia a tak on zaplatil exekútorovi sumu 7.927,52 eur a o tejto skutočnosti ho obžalovaný vôbec neinformoval.

Z prečítanej výpovede svedkyne B. X. vyplýva, že bola v kontakte s obžalovaným aj T., ktorí mali záujem sprostredkovať byt pre jej sestru, no požadovali zálohu a tak obe boli v peňažných ústavoch a úver v slovenskej sporiteľni v sume asi 3.000,--eur bol poskytnutý sestre, ktorá sumu 3.000,--eur odovzdala obžalovanému na svojom pracovisku. Obaja pred poskytnutím úveru ich vozili k peňažným ústavom a čakali na nich vonku. Následne ju sestra informovala, že v deň poskytnutia úveru a vyplatenia peňazí obžalovanému žiadala, ho aby jej peniaze vrátil, pretože nemá záujem o byt a obžalovaný tvrdil, že

peniaze už niekomu vyplatil. O prevzatí peňazí obžalovaný vystavil príjmový doklad pre jej sestru. Následne používal rôzne výhovorky a peniaze jej nevrátil.

Svedok G. M. tvrdil, že obžalovaného pozná, tento mu ponúkol možnosť vykonať nejaké práce, keďže podnikal v stavebníctve, no nikdy neboli spolu pri vybavovaní a prejednávaní zákaziek a vedel, že obžalovaný sa zaoberá sprostredkovaním predaja bytov.

Svedok C. T. bol predvolaný na hlavnom pojednávaní ako svedok, no po zákonom poučení v zmysle § 130 ods. 2 Trestného poriadku využil právo a nevypovedal. V prípravnom konaní vypočúvaný nebol.

Svedkyňa Š. T. - pracovníčka pobočky Slovenskej sporiteľne nevedela na hlavnom pojednávaní sa vyjadriť ku skutku, pretože na udalosti si nepamätala a pokiaľ vypovedala v prípravnom konaní, tak vtedy hovorila pravdu. Z jej prečítanej výpovede z prípravného konania vyplýva, že pri vklade hotovosti vo výške 20.900,--eur na účet T. dňa 09.09.2013 si overila totožnosť vkladateľa a on vtedy uviedol, že peniaze má našetrené na kúpu bytu. Nepamätala či, vkladateľ bol na pobočke sám a išlo o peniaze, ktoré boli prevádzané na účet v zahraničí. Po nejakom čase vkladateľ žiadal vklad stornovať, dôvod, ktorý uvádzal si už nepamätala a dňa 17. 09. 2013 boli peniaze vrátené na účet v sume 20.885,--eur po odpočítaní storno poplatku.

Svedok E. J. poskytol obžalovanému sumu 2.500,--eur na vybavenie záležitosti na úradoch s tým, že mal nejakú stavbu v Poprade a svedkovi mal zabezpečiť prácu stavebného dozoru a počas realizácie prác mu mal vyplácať peniaze, vrátane vrátenia pôžičky. Keď sa svedok začal zaujímať o konkrétnu stavbu, tak zistil, že obžalovaný už nie jej realizátorom. Obžalovaný mu tvrdil, že ešte nie je realizátorom stavby a peniaze mu nemôže vrátiť. Rozpory vo výpovediach svedka tento zdôvodňoval tým, že prekonal mozgovú príhodu. Z výpovede v prípravnom konaní vyplýva, že obžalovaný ani nemal byť realizátorom stavby a detaily konkrétnej stavby svedok nepoznal, i keď mal miestnu znalosť, keďže pracoval na iných stavbách ako stavebný dozor. Osobným aj iným kontaktom sa obžalovaný vyhýbal a peniaze nevrátil. Tento svedok v priebehu konania zomrel. Dedičstvo po ňom doposiaľ nebolo prejednané a okruh dedičov nie je zatiaľ presne ustálený.

Svedok C. I. poskytol obžalovanému ako známej osobe projekty na výstavbu vlastného rodinného domu s tým, že môžu si dohodnúť, že dodanie materiálu a realizáciu stavby bude vykonávať obžalovaný. Keď svedok zistil, že jeho doklady používal obžalovaný na úradoch pri vybavovaní nezistených záležitostí a od iných ľudí sa svedok dozvedel nejaké veci o obžalovanom, tak ho vyzval, aby mu doklady vrátil a trvalo to mesiac, kým sa späť dostal k dokladom. Obžalovanému žiadne peniaze neposkytoval, no dopyčul sa, že jeho doklady mal obžalovaný použiť na to, že vytiahol od ľudí nejaké peniaze.

K tejto výpovedi obžalovaný potvrdil, že na stavbe nič nerealizoval, pretože so svedkom sa nedohodli na cene.

Platobným rozkazom č. 13C/199/2015 Okresného súdu Poprad zo dňa 04.12.2015 je preukázané, že odporca C. T. bol zaviazaný zaplatiť pre navrhovateľa G. J. sumu 21.000,--eur s prísl. a rozhodnutie je právoplatné 14.01.2016. Ide o peniaze v súvislosti s nevyplatením časti kúpnej ceny za byt, ktorý sprostredkoval obžalovaný a ktorý bol od navrhovateľa a jeho sestry odkúpený činnosťou obžalovaného na C. T.. K tomu je vykonávaná aj exekúcia exekútorky JUDr. C. Y. so sídlom v Kežmarku, pod číslom Ex 23/2016.

Vyhotovenie príjmových pokladničných dokladov pre I. Š. a D. X. obžalovaný poprel. Svedkovia však potvrdili, že tieto doklady im odovzdal obžalovaný a svedok Š. potvrdil, že tieto doklady nevyhotovoval on. Pečiatkou spoločnosti PALBESTAV SK s. r. o. disponoval aj obžalovaný.

Z výpisu z obchodného registra spoločnosti PALBESTAV SK s. r. o. vyplýva, že obžalovaný nebol nikdy štatutárnym orgánom, ani spoločníkom. O poskytovaní časti úverov pre poškodených sú v spise kópie písomností, no samotné poskytnutie úverov, s ktorými súvisí podvodná činnosť obžalovaného nie je sporné.

O pohybe na účte svedka T. svedčia zápisy o obratoch, ktoré sú v zhode s výpoveďami svedkov aj C. T.. Toto isté potvrdzujú aj štyri príjmové doklady na meno C. T. a platby, ktoré boli prijaté od G. Š. v

celkovej sume 42.000,--eur. Z ďalších dokladov vyplýva, že G. Š. zaplatil pre exekútorský úrad JUDr. O. K. so sídlom v Michalovciach na realizáciu exekúcií číslo Ex 3990/2013 sumu 4.411,86 eur a číslo Ex 3991/2013 sumu 3508,66 eur, no nie je z týchto dôkazov známy exekučný titul. K týmto úhradám vypovedal svedok G. Š..

Písomností súvisiace s prevodom vlastníctva bytu na T. a následne na Š. sú súčasťou spisu. Z vyššie uvedených dôkazov je nepochybne preukázané, že vybavovaním týchto písomností a manipuláciou s finančnými prostriedkami sa zaoberal výlučne obžalovaný. Pokiaľ boli úkony v peňažných ústavoch vykonávané inými osobami, tak tieto boli robené podľa pokynov obžalovaného a v jeho záujme pre zabezpečenie finančného zisku iba pre neho a v záujme, aby nevystupoval on ako priamo účastník týchto úkonov, tak na to používal ďalšie osoby. Z celého dokazovania je preukázané, že obžalovaný mal svoju činnosť veľmi dobre premyslenú a vždy konal výlučne vo svoj prospech i keď sa občas snažil vystupovať ako sprostredkovateľ.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že vina obžalovaného je bez akýchkoľvek pochybností preukázaná. Skutky, pre ktoré bola podaná obžaloba spáchal obžalovaný. Súd vyhodnotil dôkazy v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Trestného poriadku, hodnotil ich podľa vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností a to jednotlivo i v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam. Každý dôkaz vrátane výpovedí súd skúmal a to z hľadiska ich logického základu, ale aj v prípade ich odchýlok, skúmal aj dôvody a snažil sa o ich odstránenie. Z výpovedí vyplýva aj fakt, že na hlavnom pojednávaní si svedkovia už nepamätali na detaily, najmä pokiaľ sa skutky ich priamo nedotýkali. U poškodených je potrebné zohľadniť odchýlky aj v súvislosti s časovým odstupom od spáchania skutkov, času výpovede v prípravnom konaní a výpovede na hlavnom pojednávaní, ale aj s prihliadnutím na zdravotný stav, ktorý sa zmenil u časti svedkov, čo mohlo spôsobiť, že si presne nepamätajú na udalosti, ktoré sa odohrali pred dlhším časom. Toto vyplýva z výpovedí E. J., neurologického pacienta, ale aj I. Š., onkologickej pacientky. U tejto svedkyne - poškodenej súd poukazuje aj na to, že obeťou podvodných konaní nebola iba v tomto konaní, ale aj v ďalších konaniach aktuálne vedených, alebo už právoplatne ukončených na tomto súde vo vzťahu k osobám, ktoré boli spomínané v súvislosti s podvodnou činnosťou obžalovaného. Z toho vyplýva, že táto svedkyňa si nemôže presne pamätať dátumy, číselné údaje, presné účely použitia finančných prostriedkov, ktoré získavala z množstva úverov. Nie je možné opomenúť ani skutočnosť, že práve jej dcéra X., ktorá bola spomínaná v množstve konaní súvisiacich s podvodnou činnosťou, žije v cudzine s ťažko chorým dieťaťom, ktorú nebolo možné vypočuť. Z týchto dôvodov súd odmietol vykonanie tohto dôkazu, pretože jeho vykonanie by nebolo možné, alebo v najbližšom čase by sa nedostavila na výsluch a toto by predlžovalo celé konanie, pričom dôkazy, ktoré boli vykonané, potvrdzujú skutočnosti, o ktorých by mala vypovedať táto svedkyňa. Táto svedkyňa na opakované výzvy súdu reagovala a stále ospravedlňovala svoju nemožnosť byť prítomná na súdnom pojednávaní tak z dôvodov starostlivosti o ťažko choré dieťa, ale poukazovala na celkovú pandemickú situáciu vo svete.

Súd nemal pochybnosti o pravdivosti všetkých svedeckých výpovedí poškodených. Pokiaľ boli výpovede ďalších svedkov všeobecné a vyhýbavé, čo do detailov, tak išlo aj o svedkov, ktorí boli často spomínaní pri určitých konaniach obžalovaného, ich prítomnosť bola potvrdená ďalšími dôkazmi aj keď svoju prítomnosť pri podvodnej činnosti popierali a ich trestná zodpovednosť zatiaľ nebola preukázaná a z týchto dôvodov vypovedali veľmi stručne a na otázky odpovedali neurčito a vyhýbavo.

Tvrdenie obžalovaného o tom, že mu chcel niekto poškodiť nebolo ničím preukázané a nie je dôvod hľadať príčiny, pre ktoré by sa mu mali svedkovia mstiť a vypovedať o udalostiach, ktoré by neprežili vo vzťahoch k obžalovanému.

U obžalovaného je preukázané, že jeho konanie bolo vysoko rafinované, reagoval na všetky možnosti ako ľudí, s ktorými prichádzal do kontaktu oklamať a podviesť akýmkoľvek spôsobom, len aby zabezpečil prospech pre seba. Pri rozsahu trestnej činnosti, ktorej sa dopustil a ktorá je prejednávaná v tomto konaní, ale už aj vo veciach právoplatne skončených, kde bol uznaný za vinného z veľkého počtu skutkov, najmä majetkovej povahy, sa mohol dostať do stavu, že stratil prehľad o svojich minulých konaniach. Toto vyplýva aj z vykonaných dôkazov, kde boli uvádzané aj konkrétne konania obžalovaného, ktoré mali podvodný charakter a ktoré pre pasivitu postihnutých doposiaľ zostali latentné.

Súd si zabezpečil ďalšie dôkazy a to správu Exekútorského úradu Michalovce, súdneho exekútora JUDr. O. K. a z tejto písomnosti vyplýva, že vo vzťahu k osobe menom I. J. nebolo ich úradom vedené žiadne exekučné konanie.

Z osvedčenia o dedičstve č. 7D/105/2012 a č. 20D/183/2013 vyplýva, že I. J., teda matka poškodených Y. C. a G. J. zomrela dňa 06.04.2012 a dedičmi po nej boli iba títo dvaja poškodení.

Spoločnosť SPOLBYT Poprad s. r. o. potvrdila, že na byte, ktorý bol predmetom dedičstva po I. J., bol nedoplatok a nedoplatok bol vyrovnaný v septembri 2013, teda až po smrti I. J.. Nedoplatok na tomto byte bol vyrovnaný v septembri 2013 vo výške 1.202,53 eur a z toho vyplýva, že bol zaplatený až po smrti I. J., užívateľom bytu po jej smrti bol C. J. a k nedoplatkom vo vzťahu k tomuto bytu sa dedičia C. a J. vôbec nevedeli vyjadriť.

Z rozsudku Okresného súdu Poprad č. 5T/79/2016 vyplýva, že G. O. bol spolu s ďalšími osobami obžalovaný pre podvodnú trestnú činnosť, medzi tieto osoby patrila aj C. T.I, ktorý v tomto konaní vystupuje ako svedok, ale ktorý vykonával činnosť v spolupráci s obžalovaným O., čo vyplýva aj z obsahu skutkov, že pokyny pre činnosť C. T. dával obžalovaný a ktorý v súvislosti s pokynmi vo vzťahu k trestnej činnosti poskytoval C. T. aj prísľuby. Taktiež z toho vyplýva, že finančné prostriedky, ktoré získali spoločnou činnosťou, si ponechával obžalovaný O. a obžalovanému T.I nevrátil žiadne finančné prostriedky. Výpoveďami spoluobžalovaných T. a T. bolo preukázané, že na túto činnosť ich naviedol obžalovaný Rákoci, ktorý využíval ich osobné aj finančné problémy a prisľúbil im finančné odmeny, ak budú plniť jeho pokyny a vybaví na svoje meno úvery a pôžičky.

Z obžaloby č. 4T/99/2017 podanej na Okresnom súde Poprad a v súčasnosti vec je vedená vo vzťahu k I. B. a I. Š. pod č. 6T/125/2018 je preukázané, že obaja obžalovaní sa dopúšťali podvodnej trestnej činnosti okrem iných poškodených aj vo vzťahu k poškodenej neb. I. Š..

Všetky dôkazy potvrdzujú motív konania obžalovaného a obsahujú veľké množstvo detailov uvádzaných aj pri opakovaní dôkazov, čo by nemohli si svedkovia tak podrobne a zhodne vymyslieť, pokiaľ by tieto momenty týkajúce sa jednotlivých skutkov neprežili. Nejde iba o výpovede poškodených, ale aj o výpovede osôb, ktoré boli priamo či nepriamo zapojené do komunikácie ohľadom jednotlivých skutkov a tieto osoby nemali dôvod si vymýšľať uvádzanie skutočností, keďže sa ich osobne nedotýkali a ani nemali dôvod výpoveďami škodiť, či pomáhať obžalovanému alebo poškodeným. Množstvo listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise podporuje dôkazy o vine obžalovaného na jednotlivých skutkoch.

Podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona spácha zločin podvodu ten, kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu, alebo využije niečí omyl a spôsobí tak na cudzom majetku značnú škodu, t. j. nad 26.600,--eur.

Týmto konaním a aktívnou činnosťou obžalovaný konal v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a/ Trestného zákona. Porušil záujem na ochrane majetku a vlastníctve iného tým, že uvedením do omylu inému spôsobil škodu na majetku a týmto konaním seba obohatil. Bez akýchkoľvek pochybností je medzi konaním obžalovaného a následkom príčinná súvislosť. Obžalovaný cielene uvádzal skutočnosti, ktoré neboli pravdivé, pretože pri komunikácii videl možnosti obohatenia sa na úkor iného tým, že uvádzaním týchto subjektov do omylu spôsobil im škodu.

Obžalovaný je v mieste bydliska hodnotený všeobecne. Obec Hozelec ho odhlásila z trvalého pobytu. V evidencii priestupkov má záznamy na úseku cestnej premávky. Doposiaľ bol viackrát súdne trestaný, vždy pre majetkovú trestnú činnosť a z posledného výkonu trestu odňatia slobody bol podmienčne prepustený dňa 13.12.2017. Charakter predchádzajúcej trestnej činnosti, za ktorú už bol právoplatne odsúdený, má nielen majetkovú povahu, kde bol odsúdený nielen pre podvody, ale aj úverové podvody a taktiež aj pre inú úmyselnú trestnú činnosť, ktorej podstata bola často v snahe získania majetkového prospechu.

Po doplnení dokazovania v zmysle pokynu odvolacieho súdu súd upravil výšky škody u skutkov v bodoch 2/, 3/ a 5/, pretože u skutku v bode 2/ bolo preukázané, že Jana Šestáková vybavila úver vo výške 3.000,--eur, ale z tejto sumy si sumu 200,--eur ponechala a obžalovanému vyplatila iba sumu 2.800,--eur. U skutku v bode 3/ je nepochybné, že bola vyplatená suma 28.000,--eur obžalovanému, o čom je

vystavený aj pokladničný doklad, ktorý odovzdal obžalovaný, sumu 3.485,--eur vyplatil I. Š., pričom táto bola uvádzaná ako suma nepresná, nakoľko nevedel uviesť presnú sumu vyplatenú obžalovanému z úveru, ktorý si zabezpečil vo výške 4.500,--eur. Pri tomto skutku bola znížená suma z 13.000,-- na sumu 12.000,--eur podľa výpovedí oboch manželov Š.h a týmto znížením sa zmenila aj celková škoda na sumu ako je to uvedené vo výroku. U skutku pod bodom č. 5/ došlo k zníženiu celkovej škody, pretože bolo preukázané, že dlh na byte pre spoločnosť Spolbyt s. r. o. bol vyplatený vo výške 1.202,53 eur, tento dlh nezaplatili dedičia J. ani C. a nebol žiaden dôkaz o tom, že túto sumu pre spoločnosť Spolbyt zaplatil obžalovaný v záujme, aby čo najskôr mohol zabezpečiť predaj tohto bytu a takto získať finančné prostriedky na úkor predávajúcich J. a C.. O dlhu na nájomnom vo vzťahu k bytu obžalovaný vedel, pretože práve on uvádzal sumy podstatne vyššie obom poškodeným a to od 8.000,-- až do 11.000,--eur.

V súvislosti s úpravou preukázanej výšky škody pri jednotlivých skutkoch došlo k zníženiu celkovej škody, ktorú spôsobil obžalovaný na sumu tak ako je uvedené vo výroku. Táto skutočnosť však nemá vplyv na právnu kvalifikáciu skutku.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu v zmysle § 34 Trestného zákona súd bral v úvahu možnosť nápravy a prevýchovy, generálnu prevenciu, súvislosti medzi konaniami, za ktoré už bol v predchádzajúcich konaniach odsúdený, dobu páchania trestnej činnosti, výšku spôsobenej škody, množstvo konaní a bol toho názoru, že uloženie trestu vo výmere uvedenej vo výroku splní svoj výchovný účel. Pri ukladaní súhrnného trestu súd bral v úvahu dobu obmedzenia osobnej slobody v súvislosti s výkonom trestu pre inú trestnú činnosť, pozitívne hodnotenie počas výkonu trestu odňatia slobody, súd nezistil poľahčujúcu okolnosť, ale zohľadnil priťažujúce okolnosti a to spáchanie viac trestných činov a predchádzajúce odsúdenie. V súlade s ustanovením § 42 a § 41 Trestného zákona mu uložil súhrnný trest odňatia slobody. Zároveň rozhodol podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona o zrušení výroku o treste z predchádzajúceho odsúdenia.

Na výkon trestu obžalovaného súd zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, pretože pred spáchaním tejto trestnej činnosti nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselnú trestnú činnosť.

O nároku poškodených súd rozhodol v rozsahu uplatnenej a preukázanej škody súvisiacej s konaním obžalovaného. Poškodený G. J.Č. má uplatnenú škodu priznanú už platobným rozkazom č. 13C/199/2015 Okresného súdu Poprad, ktorý spis je pripojený a bol k dispozícii pri hodnotení dôkazov a tento platobný rozkaz je exekučným titulom. Pri rozhodovaní o nároku poškodenej I. Š. súd zohľadnil vrátenie sumy 200,--eur a vyplatenie sumy 400,--eur vo vzťahu ku skutku v bode 1/. O zvyšku nároku poškodenej súd rozhodol tak, že obžalovaný je povinný škodu zaplatiť. Škody boli upravené a táto úprava bola odôvodnená vo vzťahu k poškodeným Š. a C.j. Ostatní poškodení si riadne a včas uplatnili škodu, táto bola nimi špecifikovaná, súvisí výlučne s konaním obžalovaného a preto mu súd uložil povinnosť škodu v rozsahu uvedenom vo výroku zaplatiť.

Keďže poškodený C. Š., ktorý je zároveň aj dedičom po neb. poškodenej I. ŠR. uplatňoval vyššiu škodu, ktorej preukázanie by predlžovalo konanie, preto bol s touto časťou odkázaný na civilný proces. Taktiež poškodenú C. súd odkázal so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces, pretože táto si uplatňovala vyššiu škodu než jej bola spôsobená a preukázaná.

Poškodený E. J. si uplatňoval náhradu škody, o jej výške neboli pochybnosti, ale v súvislosti s jeho smrťou prebieha na tunajšom súde dedičské konanie č. 19D/94/2020, ktoré doposiaľ nie je ukončené a v konaní vystupujú ako deti poručiteľa K. J. a T. J., obaja bytom G. - E., A.. B. Č.. XXXX/X. v bode 1/ - 6/

pokračovacím konaním na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu alebo využil niečí omyl, a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.